

عنوان مقاله:

تحلیل و بررسی بوف کور صادق هدایت مطابق با نظریه روان تحلیلی فریود

محل انتشار:

پنجمین همایش ملی پژوهش های نوین در حوزه علوم انسانی، اقتصاد و حسابداری (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

سولماز مظفری - دکترای زبان و ادبیات فارسی، بخش زبان و ادبیات فارسی، دانشگاه فرهنگیان

سامان مظفری - دانشجوی کارشناسی ارشد حقوق خصوصی

سمانه پاکیزه - دانشجوی کارشناسی ارشد حقوق خصوصی

خلاصه مقاله:

در این جستار پژوهشی سعی بر این است که رمان بوف کور هدایت از دیدگاه فریود، مورد بررسی روان شناسی شخصیت و آسیب شناسی قرار گیرد. ابتدا به شخصیت شناسی رمان پرداخته شد و سپس شخصیت های داستان بر مبنای نظریه فریود تحلیل شدند. در ادامه به بررسی نحوه برخورد شخصیت ها با یکدیگر و بروز آسیب روانی پرداخته شد. همچنین نشانه های آسیب روانی (اشاراتی چون عدم لذت، خواب های آشفتن و ترس مزمن، خلق پایین، رخوت و کرختی (خستگی مزمن)، کناره گیری از اجتماع، بی اعتمادی و خودکشی) از داستان استخراج شدند و بر مبنای تحلیل نشانه ها نتیجه ی نهایی به دست آمد. نگارندگان بعد از بررسی دقیق و تفصیلی درون مایه ی بوف کور هدایت به این نتیجه دست یافتند که شخصیت راوی در یک حالت عدم تعادل قرار دارد و نشانه های موجود در زندگی واقعی هدایت و آنچه در بوف کور بیان کرده حاکی از افسردگی دارند که خودکشی او موبداین مطلب است.

کلمات کلیدی:

بوف کور، صادق هدایت، شخصیت شناسی، آسیب شناسی، خودکشی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/974211>

